

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ (ΠΑΛΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ)

A1.

- Νόμιζε πως ερχόταν προς το μέρος του ένας άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και βρώμικη όψη, όμοιος με είδωλο νεκρού. Μόλις τον αντίκρυσε ο Κάσσιος, αισθάνθηκε φόβο και θέλησε να μάθει το όνομά του.
- Όταν ο Οκταβιανός επέστρεφε στη Ρώμη, μετά τη νίκη (του) στο Άκτιο, πήγε να τον συναντήσει κάποιος άνθρωπος, κρατώντας (ένα) κοράκι· το είχε διδάξει να λέει τα εξής (λόγια): "Χαίρε Καίσαρα, νικητή αυτοκράτορα". Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι. το αγόρασε, λοιπόν, για είκοσι χιλιάδες σηστερτίους. Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή να διδάξει τον ίδιο χαιρετισμό σε (ένα) κοράκι. Για πολύ καιρό ξόδευε μάταια τον κόπο του (ή: ματαιοπονούσε / ή: έχανε ανώφελα τον καιρό του)· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο τσαγκάρης συνήθιζε να λέει "έχασα το λάδι και τον κόπο (μου)!" (ή: "πάει χαμένο το λάδι και ο κόπος μου!" / ή: "κρίμα στον κόπο μου!").
- Ενώ η Καικιλία, η σύζυγος του Μετέλλου, επιδίωκε την εμφάνιση γαμήλιου οιωνού για την κόρη της αδελφής της, σύμφωνα με τα αρχαία (ή: πατροπαράδοτα) ήθη, δημιούργησε η ίδια τον οιωνό. Μια νύχτα δηλαδή καθόταν για πολλή ώρα σε ένα μικρό ιερό (ή: ιερό τέμενος) με την κόρη της αδελφής της και περίμενε μέχρι να ακουστεί κάποια φωνή, που να ανταποκρινόταν στο σκοπό (για τον οποίο ήταν εκεί).

B1.

- squalidā : squalidiores
- similem : simillimum
- effigiēi : effigies
- quidam : cuiusdam
- parem salutatiōnem : parium salutationum
- Diu : diutius
- more prisco : mos priscus
- omen nuptiāle : omina nuptialia
- sacello quodam : sacellum quoddam
- nocte : noctium
- aliqua : aliqui

B2.

- Existimāvit : existimavisse/ existimasse
- venīre : veniendo
- aspexit : aspiceret/ re
- concēpit : concipere
- cupīvit : cupient
- redīret : redeuntis
- instituerat : institutu
- dicere (το πρώτο του κειμένου): dic
- Ave : avete
- interfuit : interesse
- emere : emisse
- docēret : docuissetis
- petit : petendo
- fēcit : fieret
- persedēbat : persederint

Γ1α.

- magnitudinis : γενική της ιδιότητας στο hominem
- effigiēi : δοτική αντικειμενική ως συμπλήρωμα στο similem
- Caesaris : γενική του ενδιαφερόμενου προσώπου στο interfuit
- milibus : απροθετη αφαιρετική οργανική της αξίας στο emit
- filiae: δοτική προσωπική χαριστική στο petit

Γ1β. Eo exemplo sutor quidam incitatus est.

Γ2α. «...ut corvum docēret parem salutatiōnem»: Δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική ως έμμεσο αντικείμενο στο ρ. incitavit, εισάγεται με το βουλητικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι κάτι το επιθυμητό, και συγκεκριμένα με υποτακτική παρατατικού (doceret), γιατί εξαρτάται από ρ. ιστορικού χρόνου (incitavit). Ιδιομορφία της ακολουθίας των χρόνων, συγχρονισμός κύριας – δευτερεύουσας, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησης της.

«....**dum aliqua vox congruens prososito audiretur**»: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας με ρ. το *exspectabat*, εισάγεται με το χρονικό σύνδεσμο *dum*, εκφέρεται με υποτακτική (*auderetur*), γιατί η πράξη περιγράφεται ως προσδοκία ή επιδίωξη και σε σχέση με την προσδιοριζόμενη δηλώνει το υστερόχρονο στο παρελθον.

Γ2β. «Quo (eo) aspecto, Cassius timōrem concēpit»

«Caecilia, uxor Metelli, more prisco omen nuptiāle petens filiae sorōris, ipsa fēcit omen»

Γ2γ. Caecilia, quae uxor Metelli erat.

Τις απαντήσεις επιμελήθηκε

Κυριακοπούλου Αλεξάνδρα – Φιλόλογος

ΠΕΡΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ